REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21 000 Split

Poslovni broj : Ovr - 1059/2026-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sucu Branku Malenici, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga više sudske savjetnice - specijalista Mirande Marušić, u pravnoj stvari ovrhovoditelja E.ON Energija d.o.o., OIB: 81103558092, Zagreb, Capraška ulica 6, kojeg zastupa punomoćnik Tihomir Zec, odvjetnik u OD Zec &Partneri d.o.o., protiv ovršenika Jure Stupala iz Splita, Dubrovačka 18, OIB:65491146808, radi naplate troškova postupka, 9.lipnja 2026.,

r i j e š i o j e

Nalaže se ovršeniku da ovrhovoditelju naknadi trošak izvansudske ovrhe u iznosu od 46,87 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja ovog rješenja 9.lipnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 8 dana , dok se za više zatraženo, za iznos od 62,50 eura, ovrhovoditelj odbija.

Obrazloženje

1.Ovrhovoditelj je 5.svibnja 2026.ovom sudu podnio zahtjev za naknadu troškova ovrhe. Navodi kako je pravomoćnim i ovršnim rješenjem broj Ovrv-27644/2025 naloženo ovršeniku u roku 8 dana isplatiti ovrhovoditelju novčani iznos kako je to naznačeno citiranim Rješenjem o ovrsi, što ovršenik nije učinio. Ovrhovoditelj da je, temeljem navedene isprave Financijskoj agenciji, sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", broj: 68/18, 02/20, 46/20, 47/20) podnio Zahtjev za naplatu putem informacijskog sustava e-ovrhe. Obzirom na to da sukladno odredbi čl. 14. st. 8. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20) ovrhovoditelju

Rješenjem o ovrsi ne mogu biti priznati predvidivi troškovi postupka, a izvjesno je kako su isti tijekom provedbe izvansudske ovrhe nastali, ovrhovoditelj na temelju čl. 14. st. 6. Ovršnog zakona, a u svezi sa čl. 21. st.1. Ovršnog zakona, podnosi zahtjev sudu radi donošenja rješenja o daljnjim nastalim troškovima postupka, te predlaže da sud rješenjem naloži ovršeniku naknaditi tražene troškove postupka ovrhovoditelju i to za sastav prijedloga radi dostave pravomoćnog i ovršnog rješenja FINI od 31,25 eura, sastav ovog podneska 15,62 eura te za pribavu klauzule pravomoćnosti i ovršnosti 62,50 eura , ukupno 109,37 eura sa pripadajućim zateznim kamatama koje na tražene troškove teku od dana kada su troškovi učinjeni do dana naplate.

2. Zahtjev ovrhovoditelja je osnovan.

3. Neupitno je da je postupak izvansudske ovrhe ovrha pa ovrhovoditelju pripadaju troškovi nastali u tom postupku.

4. Sud je s obzirom na vrijednost predmeta spora, a na temelju odredbe čl. 14. st. 4. OZ-a i na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23; dalje Tarifa) ovrhovoditelju priznao sljedeće troškove: za sastav zahtjeva za naplatu FINA-i 12,50 bodova, odnosno 25,00 eura temeljem Tbr. 11. t. 6. Tarife i za sastav predmetnog zahtjeva za naknadom troška 6,25 bodova odnosno 12,50 eura temeljem Tbr. 11. t. 10. Tarife. (Vrijednost boda je 2,00 eura.), ukupno 37,50 eura uvećano za zatraženi PDV od 25% ukupno iznosi 46,87 eura.

5. Ovrhovoditelju nisu priznati kao osnovani i potrebni troškovi zatraženi s osnova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave u iznosu od 62,50 eura jer je u konkretnom slučaju ovršna isprava rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je donio javni bilježnik u ovršnom postupku pokrenutog nakon 28. studenog 2020., a prema odredbama čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a javni bilježnik je dužan, i bez zahtjeva ovrhovoditelja, staviti potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi koje je donio te rješenje o ovrsi s potvrdom o pravomoćnosti i ovršnosti dostaviti ovrhovoditelju.

5.1. Naime, u smislu odredbe čl. 14. st. 4. OZ-a, a i odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, sud će na teret protivne stranke dosuditi samo naknadu onih troškova koji su bili potrebni za vođenje postupka, a s obzirom na to da u smislu gore spomenutih odredbi čl. 283. OZ-a, nakon stupanja na snagu novele Ovršnog zakona iz 2020. godine („NN“ 131/20), postoji obveza javnog bilježnika da bez zahtjeva ovrhovoditelja stavi potvrdu ovršnosti i pravomoćnosti te primjerak takvog rješenja dostavi ovrhovoditelju, ovaj sud smatra da se isti troškovi ne mogu priznati ovrhovoditelju na teret protivne stranke kao potrebni za vođenje ovog postupka.

5.2. U prilog ovakvom tumačenju odredbi čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a ide činjenica da je javni bilježnik, prije stupanja na snagu novela Ovršnog zakona iz 2020. godine, bio u obvezi potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi staviti tek po zahtjevu ovrhovoditelja, kao i činjenica da je u prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona s konačnim prijedlogom zakona kao obrazloženje razloga donošenja odredbe članka 16. novele Ovršnog zakona iz 2020. kojim je izmijenjen članak 283. dotadašnjeg OZ-a navedeno sljedeće: „Predmetnom odredbom se smanjuju troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izdaje javni bilježnik kada se za to steknu zakonski uvjeti a ne kao dosad na prijedlog ovrhovoditelja. Navedenim rješenjem trošak provedbe ovrhe se pojeftinjuje i pojednostavljuje, jer se iz poslovnog procesa ovrhe miče jedan korak.“

5.2.1. Slijedom ovoga, jasno je da je *ratio legis* bio smanjivanje troškova ovršnog postupka pa bi priznavanjem troškova pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i nakon izmjena odredbi čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a *ratio legis,* bio neostvaren.

5.3. Dakle, a u skladu s naprijed navedenim, naglašava se da zahtjev za naknadu ovog troška nije odbijen odnosno neprihvaćen iz razloga što ovrhovoditelj nije dokazao da je podneskom doista zatražio izdavanje i dostavu potvrde pravomoćnosti i ovršnosti već zbog toga što bi, i u slučaju da je ovrhovoditelj takav podnesak i podnio, takav trošak bio suvišan odnosno nepotreban jer je obveza javnog bilježnika, da u slučaju kada nije izjavljen prigovor protiv rješenja, da bez zahtjeva ovrhovoditelja izda potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti te rješenje o ovrsi s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti dostavi ovrhovoditelju. Stoga taj trošak nije bio potreban za vođenje ovršnog postupka.

6. Za kazati je kako pravno stajalište ovog suda po pitanju pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti nije u suprotnosti s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda zauzetog u revizijskoj odluci Rev -74/2023.

6.1. Naime, Vrhovni sud RH u predmetnoj odluci odlučuje samo o troškovima u postupku izravne naplate, ali ne i o troškovima u postupku izvansudske ovrhe, a koje postupke je potrebno razlikovati. Izvansudska ovrha kod Financijske agencije u smislu čl. 284. st. 1. OZ-a pokreće se na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim je određena ovrha na novčanoj tražbini po računu kod banke ili općenito na imovini ovršenika, o čemu se radi u konkretnom slučaju, dok se izravna naplata pokreće na temelju ostalih sudskih odluka i ovršnih isprava pobrojanih u čl. 209. OZ-a. Stoga, kad se ima u vidu da se temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ne pokreće izravna naplata već izvansudska ovrha, pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske u potpunosti je logično i utemeljeno. Svako drugačije tumačenje tj. izjednačavanje izvansudske ovrhe i izravne naplate, koje bi za posljedicu imalo primjenu pravnog shvaćanja Vrhovnog suda i na izvansudsku ovrhu, bilo bi u suprotnosti s ciljem kojeg se htjelo postići izmjenama OZ-a 2020. godine.

7. Iako sudska praksa nije izvor prava kažimo i to da pravno stajalište izraženo u ovom rješenju vezano za troškove pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave zauzima i sudska praksa (Rješenje Županijskog suda u Rijeci Gž Ovr-609/24, Rješenje Županijskog suda u Slavonskom Brodu Gž Ovr-95/2025, Rješenje Županijskog suda u Varaždinu broj Gž Ovr-127/2025).

8. Slijedom svega navedenoga, riješeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu 9.lipnja 2026.

Sudac

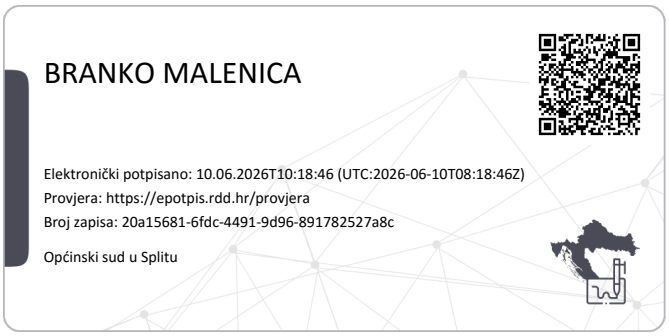
Branko Malenica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana računajući od dana dostave rješenja. Žalba se podnosi županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

DNA:

- u spis
- ovrhovoditelju po punomoćniku
- ovršeniku uz zahtjev ovrhovoditelja od 5.svibnja 2026.

Broj zapisa: **9-30889-1e433**

Kontrolni broj: **0677a-98012-acc37**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.